

2.slávnosť veľkonočná – 22.4.2019

Daj mi pokoj

Príd' so svojim pokojom medzi nás, vzkriesený Pane, aby sme mohli počúvať Tvoje slovo a aby ono mohlo vládnuť v našom srdci aj živote. Utíš, čo je rozbušené a upokoj, čo je nepokojné, aby sme v stíšení vnímali Tvoj tichý hlas. Daj nám prijat' Tvoj pokoj v túto chvíľu tak, aby sme ním naplnení mohli šíriť Tvoj pokoj v tomto svete, všade tam, kam nás pošleš.

Ján 20:21 „Ježiš im opäť riekol: Pokoj vám“.

Keby Ježiš vstal z mŕtvych dnes, boli by toho plné noviny, sociálne siete, televízie by sa predbiehali v natáčaní reportáží, štátnici vo všetkých krajinách by sa k tejto téme vyjadrovali a vedci by skúmali, či je niečo podobné možné... Také masmediálne prostriedky voľakedy neboli a tak sa o správe vzkriesenia dozvedáme od hlúčiku žien a od pár ustráchaných mužov. Dnes by sme povedali, že to nie je veľmi vierohodná skupina informátorov, no v dávnych dobách stačili aj oni na to, aby sa správa o Ježišovi neskôr rozšírila do celého sveta. Stalo sa tak preto, lebo oni to zažili na vlastnej koži, videli Ježiša na vlastné oči, rozprávali sa s Ním a dotýkali sa Jeho rán. **Vydávajú teda svedectvo o osobnej skúsenosti so Vzkrieseným.**

Druhé slávnosti sú chápané ako odozva na to, čo sa stalo deň predtým. Druhá slávnosť vianočná hovorí o svedectve o Božom Synovi, ktorý zostúpil z neba do betlehenských jasiel', druhý sviatok svätodušný hovorí o rozšírení evanjelia do celého sveta cez novovzniknutú cirkev. **Aj dnešný druhý sviatok veľkonočný hovorí o tom, že ak „uvidíme“ živého Ježiša vo svojom živote, máme o tom vydávať svedectvo.** Nemá to byť však svedectvo z druhej ruky, ale potvrdenie osobnej skúsenosti, zažitia Ježiša vo vlastnom živote.

Ježiš k nám prichádza tak ako k učeníkom s pozdravom: pokoj vám! Tento pozdrav sa v cirkvi používal pri vstupe do domu. Nie dobrý deň, ale pokoj vám a to práve pre túto spomienku na vzkrieseného Ježiša, ktorý vstúpil medzi učeníkov, do ich domu, do ich života. Týmito slovami: pokoj vám – vzkriesený Pán oslovuje učeníkov 3x.

Prvýkrát reaguje na ich strach. Ani sa im nemôžeme čudovať, že sa boja. Po tom všetkom, čo za posledných pár hodín zažili: od poslednej večere, keď Ježiš označil svojho zradcu, cez modlitbu a zatknutie v Getsemane, cez vypočúvanie Ježiša až po Jeho cestu a smrť na Golgote. Toto by bez strachu nezvládol snáď ani ten najväčší akčný hrdina. **Sú chvíle, keď obavy zmôžu aj tých najsilnejších chlapov, pretože sa rodia v srdci, ktoré bolo vystavené mnohým ťažkým situáciám. Učeníci zopár takých majú.** A ak to všetko

urobili Ježišovi, ktorý bol Majstrom a mal mnohých obdivovateľov, čo čaká ich, Jeho nasledovníkov, obyčajných rybárov či colníkov? Možno sa dozvedeli aj o Judášovej smrti, to v nich tiež vyvolávalo strach. Ak dané situácie dokázali zlomiť Judáša, ktorý bol často odhodlaný na všetko, čo potom oni? Iste aj Peter nebol vo svojej koži po zrade. Ak sa on, Peter-skala, trápil a obával, čo bude ďalej, čo potom tí ostatní?

Ježiš prichádza do krúžku ustráchaných učeníkov, ktorí sa zamkli za dvere zo strachu pred Židmi a hovorí: pokoj vám! Tak trochu ich upozorňuje: nerobte paniku, ale oveľa viac im v tom pozdrave hlása, že On im prišiel dať pokoj v zmysle istoty namiesto ustráchanosti, v zmysle upokojenia namiesto strachu. **V tom pozdrave a dare pokoja sa ich pohľad môže upierať do budúcnosti.** Ježiš nehovorí, že už bude všetko v poriadku, iba im dáva sľub, že ich nič neoberie o pokoj, pretože v ničom nebudú sami. **Tým pokojom je Kristus, ktorý naplní ich srdce a mocou svojho Ducha povedie učeníkov do ťažkých situácii bez obáv.**

Len Pán Boh vie, čo nás čaká v budúcnosti. Preto, keď do nej hľadáme, možno máme strach alebo obavu. Ani nie z toho, čo príde, ale či my budeme mať dost síl zvládnuť všetko, čo nás stretne. Preto Ježiš prichádza dnes aj k nám a hovorí: buď pokojný, ja som s Tebou. Áno, prichádza ako Vzkriesený Ukrižovaný, aby nám pripomenul, že ak On zvládol prejsť cestou kríža, zvládneme to aj my. Lebo On nás neopustí a pomôže nám. **Prijmeme dar pokoja, prijmeme Krista do svojho srdca, aby nás On sám zbavil obáv, strachu a paniky z toho, čo príde a s čím všetkým budeme musieť bojovať.**

Druhýkrát - pozdravom: pokoj vám! - reaguje na ich rezignáciu.

So strachom sa veľmi často spája práve rezignácia, ktorá naplnila srdcia učeníkov a oni sa rozhodli, že niet dôvodov pokračovať ďalej. Mali za sebou krásne obdobie s Ježišom, no boli na ňom závislí natoľko, že keď zomrel, nedokázali premýšľať nad životom, nad službou. Bez Ježiša boli stratení a nemali pred očami žiadny cieľ. Nebol dôvod pokračovať ďalej. A tak sedeli v tmavej izbe, ľutovali sa a hovorili si: kašľať na všetko! Ježiš nás opustil, nič z toho, čo hovoril nie je pravda a my už nemáme silu vôbec niečo robiť alebo niekam ísť, ako nám to Ježiš vravel, že máme byť rybármi ľuďí. Bez Neho to nevládneme a preto radšej prečkáme pár nocí spolu a potom sa všetci asi vrátíme ku svojmu pôvodnému životu. ***Známa situácia, keď v sebe človek nevie nájsť silu ani dôvod pokračovať ďalej a nedokáže zistiť, aký má teraz jeho život zmysel. Keď stratil niečo, niekoho dôležitého, prečo by vlastne mal žiť?***

Ježiš prichádza medzi skupinu rezignujúcich mužov. Prichádza k tým, ktorí stratili schopnosť pokračovať ďalej a vidieť pred sebou cestu, zmysel života v službe a hovorí: pokoj vám! Tak trochu je to slovo v zmysle: chlapi, ale nebláznite, to sa necháte zlomiť takým ničím? Ale oveľa viac tu Ježiš v slovách o pokoji, pripomína nové povolanie. Dáva im nový cieľ a otvára novú etapu ich života. Hoci všetko je staré – povolanie už boli, cieľ je jasný už dávno a ich nový život začal, keď Ním boli zavolaní za učeníkov – no zároveň je všetko úplne nové, keďže On je živý. **Do služby a práce pre Boha nejdú sami, bez pomoci a prostriedkov. Ježiš im prináša nový vánok do života a to konkrétne Ducha svätého, ktorý im pomôže ísť v ústrety práci pre Božie kráľovstvo.**

Každý z nás občas v živote rezignuje. Povieme si, že nemá zmysel pokračovať ďalej, že nie je dôvod žiť správne, že je aj tak jedno či vydávame svedectvo... Ježiš prichádza k nám so svojim pokojom, aby nám pripomenul, že v živote, práci, rodine, službe prídu aj ťažké chvíle. Príde čas, keď už nebudeme vládvať ďalej, keď nebudeme vedieť odpustiť, keď stratíme pred očami cieľ a budeme si hovoriť: som tu ešte potrebný? A vtedy On, vzkriesený Pán, dokáže vniest pokoj do týchto pochybností, nezdarov a rezignácie. Prichádza, aby nám pripomenul, že v ničom nie sme sami. Preto **prijmeme Ježišov pokoj, aby sme naplnení Duchom svätým, nedovolili našim pochybnostiam, rezignácii či problémom prekonať v nás túžbu po službe a po cieľi, ktorým je večný život nielen pre nás, ale aj pre tých, ku ktorým sme poslaní.**

Ježiš pozdravom „pokoj vám“ tretíkrát reaguje na ich neveru a pochybnosti. Ostatní už boli frajeri, lebo Ježiša už videli, len Tomáš bol za čudného, že im neveril. Ale všetci boli na jednej lodi. Každý z nich sa čudoval a žasol, že Ježiš skutočne žije. Nikto z učeníkov si na začiatku nespomenul, že ich Majster to predpovedal: „musí byť ukrižovaný, ale na tretí deň vstane z mŕtvych“. Ježiš sa znovu ukázal nielen kvôli „neveriacemu“ Tomášovi, ale pre istotu aj kvôli ostatným učeníkov, veď ľudia sú pochybujúce stvorenia. Niekedy im niečo jasne svieti pred očami, no oni aj tak neveria a pýtajú sa: môže to byť pravda? *V učeníkoch je zobrazené celé ľudstvo, ktoré má pred očami Božiu lásku a požehnanie, no aj tak pochybuje, premýšľa a skúma, či by snád Božia existencia a spasenie mohli byť pravdivé a skutočné.*

Ježiš preto prichádza k týmto pochybovačom s pozdravom „pokoj vám“. V ňom je ukryté povzbudenie pre vieru, ktorá je raz úplne oddaná a verí napriek všetkému, no vzápätí sa necháva zlomiť a o všetkom pochybuje. Ježiš sa preto ukazuje a dovoľuje Tomášovi, aby nielen videl, ale aby sa aj dotkol. Hovorí sa, že lepšie raz vidieť ako dvakrát počuť. Ježiš napriek tomu Tomášovi hovorí:

„daj sem prst a vid' moje ruky, daj sem ruku a vlož ju do môjho boku“. Ježiš uisťuje učeníkov oveľa viac ako by bolo treba, lebo vie, že je to potrebné. Zároveň však blahoslaví tých, ktorí sa ani nedotýkajú, ani nevidia, iba počujú a dokážu veriť, že je to pravda. Ježiš vedel, že ľudia budúcnosti nebudú mať inú možnosť ako poznať Boha a veriť v Neho, iba na základe slov. Preto **povzbudzuje svojich učeníkov k tomu, aby verili za každých okolností, aj keď sa nedejú zázraky alebo keď sa deje niečo zlé. Viera sa zakladá na Božích sľuboch bez ohľadu na to, čo sa deje okolo nás.**

My sme tí ľudia budúcnosti, ktorí nemajú k dispozícii nič iné, iba Božie slovo. To písané v Biblii a to živé v Ježišovi Kristovi, ktorého však nevidíme, nepočujeme, iba Ho môžeme z času na čas zahliadnuť v bližných, v životných situáciách, občas v zázrakoch, no najčastejšie vo svojom srdci, keď si čítame Bibliu, keď sa modlíme alebo spievame na Jeho slávu. Ježišov „pokoj vám“ je námetom na vieru, ktorá je založená na Božom slove, na Jeho vernosti a láske a odoláva všetkým pochybnostiam, ktoré prichádzajú len aby nás zneistili v dôvere v živého Pána. Je veľa situácií, ktoré narúšajú náš pokoj viery, no Ježiš hovorí, že nemáme **hľadiť na ne, ale na Neho, ktorý má moc obdariť nás nezlomnou vierou aj vtedy, keď iní pochybujú a keď sa okolo nás všetko rúca. Prijmime Ježišov pokoj a verme, že Ježiš je Kristus, Syn Boží, aby sme veriac v Neho, mali život v Jeho mene.**

Ježiš nám prináša pokoj, aby sme sa nebáli, ale mali odvahu - aby sme nerezignovali, ale slúžili napriek všetkému – aby sme nepochybovali, ale verili Jeho slovu lásky a milosti. Amen.